

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΕΔΕΥΘΕΡΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

ΟΦΕΙΛΟΜΕΝΗ ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἐπειδὴ ἡ «Φωνὴ» λόγω τῆς σμικρότητος τῶν σελίδων τῆς καὶ τῆς πληθώρας τῆς ὕλης μᾶς περιέκουψε πλείστας ὅσας παραγράφους, διχάσασα συγχρόνως τὴν ἀπάντησιν μας εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Τσίτερ, εἴμεθα ὑποχρεωμένοι δι' ὀλίγων ν' ἀπαντήσωμεν καὶ εἰς τὸ δεύτερον ζήτημα προτείνοντες συνάμα καὶ λύσιν εἰς τὸ πρῶτον

Οἱ περισσότεροι τῶν γηγενῶν θὰ γνωρίζωσιν ὑποθέτω ὅτι ὁ Πολύγυρος εἶναι πρωτεύουσα τῆς Χαλκιδικῆς ἀπὸ τοῦ 1870 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ὅτι αἱ ἀρχαὶ αἵτε Ἐκκλησιαστικαὶ καὶ πολιτικαὶ πρὶν ἥ ἔλθωσιν ἐνταῦθα ἡσανέγκατεστημέναι εἰς Βάλταν. Ἐπειδὴ δῆμος ἐλάχιστοι θὰ γνωρίζωσι τὰς ιστορικὰς λεπτομερεῖας τῆς μετατοπίσεως ταύτης τῶν ἀρχῶν θὰ παραθέσω ταύτας ἐν συντομίᾳ ἵνα τὰς ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μας προκειμένου νὰ ἔξετασμεν τὸ ζήτημα τοῦ ἀν καλῶς ὁ Πολύγυρος εἶνε πρωτεύουσα τοῦ Νομοῦ.

Ἐπειδὴ ἡ Βάλτα ὡς πρωτεύουσα τοῦ Καζά Κασσάνδρας (Χαλκιδικῆς) δὲν ἦδυνατο νὰ ἔξυπνηρετήσῃ τὰς ἀνάγκας δλοκλήρου τῆς ἐπαρχίας λόγω τῶν μεγάλων ἀποστάσεων ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Βιλαετίου Θεσ)νίκης ἡ μεταφορὰ καὶ ἐγκατάστασις τῶν ἀρχῶν εἰς Πολύγυρον δῆτις ἐφέρετο ὡς κατέχων τὸ κέντρον τῆς Χαλκιδικῆς.

Τὰς πολιτικὰς ἀρχάς ἡκολούθησε καὶ ἡ Ἀρχιεπισκοπή Κασσανδρείας ἐγκατασταθεῖσα καὶ αὕτη ἐνταῦθα. Μετά τινα ἔτη βραδύτερον ἥρχισαν οἱ Μαδεμοχωρεῖται νὰ διαμαρτύρωνται δι' ἀναφορῶν τῶν πρὸς τὰς ἀρχὰς καὶ νὰ ζητῶσι τὴν ἐγκατάστασιν τούτων εἰς Λιαρίγκοβαν. Ἐπειδὴ δῆμος δὲν ἐλαμβάνοντο ὑπ' ὄψιν αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἐνταῦθα δπως καὶ εἰς Θεσ)νίκην ἀπετάνθησαν εἰς Κων)λιν καὶ ἐπέτυχον τὴν ἀποστολὴν δύο τοπογράφων ἀξιωματικῶν δπως μελετήσωσι τὸ ζήτημα καὶ γνωματεύσωσι σχετικῶς. Οὗτοι ἐλθόντες καὶ μελετήσαντες τὰς ἀποστάσεις ὡς καὶ τούς δρόους οὓς προϋπέθετε μία τοιαύτη μετατόπισις ἀπεφάνθησαν ὅτι καλῶς ὁ Πολύγυρος εἶνε πρωτεύουσα τῆς ἐπαρχίας. Περὶ τὸ 1900 τὸ ζήτημα τῆς Πρωτεύουσης ἀνεκινήθη ὑπὸ τοῦ τότε Ἐπάρχου Ἐμίν Πασσά δῆτις ἐνήργει διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν ἀρχῶν εἰς Μολυβόπυργον εύρων συμφώνους καὶ τούς περισσοτέρους προκρίτους τοῦ Πολυγύρου. Δὲν ἐπέτυχεν δῆμος τίποτε καθόσον ἡτο ἀδύνατος ἡ ἐκ τοῦ μηδενὸς δημιουργια νέας πόλεως ἐν Μολυβόπυργῳ.

Ὁ Πολύγυρος ἔκτοτε καλῶς ἡ κακῶς ἔξακολουθεῖ μέχρι σήμερον νὰ εἶναι κέντρον τῶν ἀρχῶν, τῆς Ἐπαρχίας προαχθείσης εἰς Νομὸν, ἀνταποκρινόμενος καλλιστα εἰς τὰς ἀπαιτήσεις ἡς δύναται νὰ ἔχῃ Πρωτεύουσα Νομοῦ, κατασκευάσας ὁδούς, ὁχετούς, πλατείας, ὑδραγωγεῖα, πάρκα, μέγαρα, διαμορφώσας κοινωνίαν ἐπαγγελματιῶν, ἔγγραμμάτων, ἐπιστημόνων καὶ γενικῶς δὲν παύει ἀπὸ τοῦ νὰ ἔχῃ ἀπαιτήσεις πόλεως προαγόμενος ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ, λαμβανομένου δὲ ὑπ' ὄψιν ὅτι κατέχει τὸ Γεωγραφικὸν κέντρον τοῦ Νομοῦ καὶ ὅτι κάθε σκέψις περὶ ἀλλαγῆς τῆς Διοικητικῆς διαιρέσεως τούτου ἡ μετατοπίσεως τῆς Πρωτεύουσης του εἰς ἄλλο μέρος θὰ ἡτο καθαρὰ ούτοπία καὶ δνειρα θερινῆς νυκτὸς μερικῶν νεήλυδων συμπατριωτῶν μας δὲν μακρηγορῶ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου μὴ τεθέντος ἀλλωστε, Καὶ ἀν δῆμος ἐτίθετο τοιοῦτον ζήτημα, ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἡ-

ΙΔΡΥΤΗΣ-ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Ν. Χ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΕΤΑΙ: ΥΠΟ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
Ἐσωτερικοῦ μεχανής 60
Ἐξωτερικοῦ Λιρ. Αγρ. 1
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 1
ΕΤΟΣ Α' ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 9

ΠΟΛΥΓΥΡΟΣ
ΚΥΡΙΑΚΗ
15
ΙΟΥΝΙΟΥ 1930

σαν τὰ N. Μουδανιὰ ποῦ θὰ ἔδεχοντο μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας τὰς ἀρχὰς τοῦ Νομοῦ, ἐκτὸς ἀν διὰ τῆς παρόδου τοῦ χρόνου διαμορφωθῶσι ταῦτα εἰς ἀνταξίαν τοιούτων τιμῶν πόλιν καὶ ὑποστῆ καθίζοσιν ἡ Χαλκιδικὴ ἐκτὸς τῆς Καλαμαριᾶς ἡς τὸ γεωγραφικὸν κέντρον ἀσφαλῶς τότε θὰ εἶνε τὰ N. Μουδανιὰ.

Τὸ φλέγον ζήτημα, Κε Τσίτερ, εἶνε ἡ συγκοινωνία καὶ μόνον ἡ συγκοινωνία καὶ ὅχι ἡ Πρωτεύουσα διὰ τῆς συγκοινωνίας δέ νὰ εἰσθε βέβαιος ὅτι θὰ ἐπέλθῃ κάθε πρόοδος καὶ εύημερία, Ἐπειδὴ δῆμος, δπως ἐτόνισα καὶ εἰς τὸ προηγούμενον φῦλλον, τὸ Κράτος δὲν ἔχει τὴν οἰκονομικὴν εὔεξίαν δπως ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ἀξιώσεις δλων ἡμῶν, θὰ ἡτο δὲ ἀδικον ἡ πέδινη Χαλκιδικὴ νὰ μείνῃ ἀνευ συγκοινωνίας, δὲν συμφωνεῖτε, Κε Τσίτερ, νὰ ἐπιδιώξωμεν δλοι οἱ Χαλκιδικεῖς ἀντὶ πάσης ἀλλης χιμαίρας, τάν τομὴν τοῦ Ισθεμοῦ τῆς Κασσάνδρας καὶ τὴν μετατροπὴν τούτου εἰς πορθμὸν;

Ἄν μ' ἐρωτήσητε εἰς τὶ θὰ ὀφελήσῃ ἡ τομὴ αὕτη καὶ τὶ ἔσοδα θ' ἀπαιτηθεῖσα σᾶς ἀπαντῶ ὅτι: Ἐπιτυγχάνεται ἡ συντόμευσις κατὰ 2)5 τῆς θαλασσίας ἀποστάσεως ἀπὸ τοῦ Τορωναίου κόλπου εἰς Θεσ)νίκην, ἡ ἀσφαλεστέρα καὶ εύηηνωτέρα μεταφορὰ τῶν προϊόντων εἰς Θεσ)νίκην τῶν παραγωγικωτέρων χωρίων τῆς Χαλκιδικῆς τῶν εὑρισκομένων ἐντὸς καὶ πλησίον τοῦ κόλπου τούτου, ἡ ἀρσίς τοῦ ἀποκλεισμοῦ ὡρισμένων χωρίων ἀλιέων δπως δN. Μαρμαρᾶς, ἡ παράλληλος ἀνάπτυξις τῆς ἀλιέων καὶ θαλασσοπλοίας καὶ ἀλλαι ὀφέλειαι αἴτινες θὰ προκύψωσι ἐκ τῆς τομῆς ταύτης. ἡ σημασία τῆς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἀξίαν καὶ ἀπὸ ἐπιτελικῆς ἀπόψεως καὶ οἰκονομικῆς τοιαύτης διὰ τὸ Κράτος ὅπερ θὰ διαθέσῃ τὴν δαπάνην καὶ ἡτις κατὰ τὰς πληροφορίας μου δὲν θὰ ὑπερβῇ τὰ 5 ἑκατομμύρια, θέλει δὲ καλυφθῇ ἐντὸς ἐλαχίστων ἐτῶν ἐὰν καθιερωθῶσιν διόδιαεις τὸν Πορθμὸν

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΛΑΜΗΔΗΣ

Τὴν ἀπάντησιν τοῦ κ. Τσίτερος εἰς τὰς γνώμας τῶν κ. κ. Παλαμήδου καὶ Τσιπινᾶ θὰ δημοσιεύσωμεν εἰς τὸ μεταποστελέχες φύλλον.

Η ΓΕΦΥΡΑ ΠΑΖΑΡΑΚΙΩΝ

Παρὰ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Πρωθυπουργοῦ (Γραφεῖον τύπου) ἐλάβομεν τὴν πάτωθι ἐπιστολὴν.

ΠΟΛΙΤ. ΓΡΑΦ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ Αθῆναι 5 - Ιουνίου - 1930

Ἀριθ. Πρωτ. 131

ΠΡΟ

Τὴν Ἐφημερίδα «Φωνὴ τῆς Χαλκιδικῆς» Πολύγυρον Σᾶς ἀποστέλλομεν συνημένως ἀπάντησιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας ἐπὶ σημειώματός σας (περὶ πατασκευῆς γεφύρας ἐπὶ τοῦ χειμάρρου Παζαράκιων) τὸ δόποιον ἐδημοσιεύσατε εἰς τὸ ἀπὸ 25-5-է. φύλλον τῆς Ἐφημερίδος σας. Παρακαλοῦντες δπως ἀναδημοσιεύσητε τὴν σκετικὴν ἀπάντησιν.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Ὑπογραφή

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ Αθῆναι τῇ 4 Ιουνίου 1930
ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΟΛΙΤ. ΓΡΑΦ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ (Γραφεῖον Τύπου)
ΕΝΤΑΞΙΑ

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ σᾶς γνωρίσωμεν, δτι δὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 45647 ἐ. ἔτ. διαταγῆς μας, διετάχθη δ. κ. Νομομηχανὸς Θεσσαλονίκης νὰ ἀναφέρῃ, εἰς ποι-αντηγορίαν ἀνήκει δ δδες ἐφ' ἡς κείνεται σιδηρόπιμον νὰ κατασκευασθῇ ἡ γέφυρα παρὰ τὴν Κοινότητα Παζαράκιων, καὶ γενικώτερον ἐὰν πληροῦ τοὺς δρόους τῶν ἔργων τῶν ἀναφερομένων εἰς τὸ ἀρδθρον 17 τοῦ Νόμου 4-0 9-8, καὶ ἐὰν ἐν καταφατικῇ περιπτώσει δὰ εἰνε δυνατόννα ληφθῇ πρόσοντα κατασκευῆς τῆς γεφύρας ταύτης παρὰ τοῦ Ταμείου Ἐθνικῆς Οδοποιίας.

(Επ τοῦ Ὅμιλος Συγκοινωνίας)

ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ

Η ΚΑΜΒΕΡΑ

Ἐὰν ἔχωμεν πληροφορηθῆνα-
λῶς ἐγένοντο πρὸς ἑτῶν ἐν Δασί-
σῃ πειραματισμοὶ ἐπὶ διαφόρων
ποικιλιῶν σίτου, ἵνα ἔξακις βιωθῆ-
ποια ἐξ αὐτῶν εἴνε τὴν μᾶλλον
πρόσφορος διὰ τὸ ἔδαφος τῆς
Ἐλλάδος καὶ κατόπιν διετοῦς δο-
κιμῆς ὑπὲρ τὸν Παπαδάκην ἀπεδείχ-
θη ὅτι ἡ καμβέρα εἴνε τὸ μόνον
ἐνδεικνυόμενον διὰ τοὺς ἀγρούς
μας εἶδος, διεργατικοῖς ἀποτελέσ-
ματα ἀπενεμήθη καὶ βραβεῖον
παρὰ τῆς Ἀναδημίας. “Ολοὶ δὲ
οἱ γεωπόνοι καὶ προϊστάμενοι
τῶν Ἐποικιστικῶν γραφείων ὑπέ-
δειξαν εἰς τὰς περιφερείας τῶν
τὴν καμβέραν. Οὕτω καὶ ἐν Χαλ-
κιδικῇ χωρὶς νὰ ληφθῇ ὁπότε
ὅτι πιθανὸν νὰ ὑφίστατο οὐσιώ-
δης διαφορὰ περὶ τὴν ἔδαφην
σύστασιν μεταξὺ Θεσσαλίας καὶ
αὐτῆς ἐσπάρησαν πέρους μέν δὲ
γοι ἀγροὶ ἐφέτος δὲ πλεῖστοι ἴδια
εἰς προσφυγικοὺς συνοικισμούς.
Ἐν φύσις ἀνέμενον δοις νὰ δρῆ-
ψωσι ἀφθίνους καρποὺς αὐτῆς
ἀντελήθησαν ὅτι ἡ καταστροφὴ¹
ἐκ σκοτιάσεως ἐπήρχετο ἀνεπα-
ροδήτως. Καὶ ὡς εἰνὸς ἐξηγέρ-
θησαν δοις, ἥρχισαν αἱ διαμα-
ρτυρίαι, αἱ μεταβάσεις τοῦτες Γε-
νικοῦ Διοικητοῦ καὶ Νομάρχου
εἰς τὸν τόπον τῆς καταστροφῆς
ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων διὰ τὴν
Κρατικὴν ἀνακούφισιν. Ἐν δὲ
τοιούτος θόρυβος δημιουργεῖται
οἱ ὑπενθυνοὶ κύκλοι γεωπόνοι
καὶ ὑπουργεῖον Γεωργίασιωποῦν
ῶς ἔνοχοι μὴ δυνάμενοι νὰ ὑπε-
ρασπίσωσι ἕαυτοὺς καὶ δὲν σπεύ-
δουν ἀπαράσχοντα καμπίαν ἐξήγη-
σιν, νὰ πολλάβουν τὴν διζουμένην
εἰς τὰς ψυχὰς τῶν γεωργῶν πε-
ποίθησιν ὅτι ἡ νέα αὐτὴ ἐπιστή-
μη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν
πολυετῆ αὐτῶν πεῖραν.

ΤΟ ΔΑΣΟΣ ΜΑΡΙΑΝΩΝ

Μέχρι σήμερον δὲν ἔτυχε νέα
κούσωμεν ὅτι ἡ δασικὴ ὑπηρε-
σία ἐνδιεφέροδη καὶ διὰ τὸ ἐκ πλα-
τάνων δάσος τῶν Μαρια-
νῶν, τὸ δοποῖον ἔχει ἐγκαταλει-
φθῆ εἰς τὴν διάκοισιν τῶν κα-
τοίκων τῶν πέριξ χωρίων, οἵτι-
νες ἐπεδόθησαν εἰς τὸ ἔργον τῆς
ἀραιώσεως μετὰ θαυμαστῆς προ-
θυμίας καὶ δρέξεως. ‘Ἄλλ’ ἵνα
μὴ ἔξακολουθήσωι τὴν ἐκκο-
πήν τῶν σπιερῶν καὶ μεγαλο-
πρεπῶν ἐκείνων πλατάνων, οἵτι-
νες ἀποτελοῦσι ἀληθῆ καὶ σπα-
νίαν δασίν εἰς τὰς ἐρήμους δέν-
δων καὶ καυτικὰς ἐκτάσεις τῆς
Καλαμαριδῆς καλὸν εἴνε ἡ ἐνταῦ-
θα Δασικὴ ὑπηρεσία, ἣντις διαδέ-
τει τόσους ὄπαλλήλους ἐντὸς τῆς
πόλεως νὰ παραγγείλῃ ἐν τού-
των ἵνα περιφρουρῇ τὸν δασι-
κὸν ἐκεῖνον πλοῦτον ἀπὸ τὰς ἀρ-
πακτικὰς κεῖρας τῶν ἐγκληματούν-
των κατὰ τὴς ζωῆς των καὶ ὑ-
γείας χωρικῶν καὶ συλλάβῃ τινας
ἐκ τούτων πρὸς παραδειγματικὴν
πειστάσεις.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ
Η ΟΙΚΟΓΕΝ. ΛΣ ΠΑΡΑΓΩΝ ΤΗΣ ΑΓΩΓΗΣ

Ε!

Ἐκεῖ ὅπου ἡ ἐπίδρασις τῆς οἰκο-
γενείας εἴνε μεγίστη, εἴνε ἡ ἡμική
μόρφωσις τοῦ παιδός, ἡ διάπλασις
τοῦ χαρακτῆρός του. Εἴνε ἀνάγκη
λοιπὸν νὰ γνωρίζωμεν ποῖος εἴναι
ὁ σκοπὸς τῆς ἡμικῆς μορφώσεως,
πούν εἶδον ἄνθρωπον δηλ. πρέπει
νὰ προσπαθήσωμεν νὰ καταστήσω-
μεν τὸ παιδί μας.

Ἐίνε ἀληθῶς παράδοξοι αἱ παρ-
ῆμιν ἐπικρατοῦσαι ἴδει μερὶς τοῦ
προοιμιοῦ μας ὡς ἀτόμων ἡ με-
λῶν τῆς κοινωνίας. Κύριον σκοπὸν
τοῦ βίου μας θεωροῦμεν τὴν ἀπό-
κτησιν πλούτου ἡ κοινωνικῆς ἐπιφ-
ορᾶς. Σύμφωνα μὲ τὸ ἴδεωδες τοῦ
πόλεμου μετὰ βαθύπλοιού του
ἀδιαφοροῦντες διὰ τὴν ἡλικίαν, τὴν
μόρφωσιν, τὴν σωματικὴν ἡ πνευ-
ματικὴν τοῦ κατάστασιν. Διὰ τοὺς
νιόυς μις φιλοδοξοῦμεν ἡ νύμφην
πολυτάλαντον ἡ θέσιν ἐξέχονταν
πλουτορόδον, τούλαχιστον βούλευ-
τον ἡ γεροντικοῦ. Οἱ ὀπωδήποτε
πλούτησαντες ἡ ἀνθρικηθέντες
εἰς ἀγάθατα ἀξιώματα ἀποτελοῦν
διὰ τοὺς πλείστους γονεῖς πρόστι-
πον διὰ τὰ παιδιά των. ‘Ο πλούτος
καὶ ἡ κοινωνικὴ ἐπιφορᾶς ἴδον τὸ ἀ-
πιντον τῆς εὐτυχίας μας. ‘Οσοι ἀ-
πολαμβάνονται εἰς ἀγαθὰ αὐτὰ, φιλο-
νοῦνται ἀπὸ τῶν ἄλλων’ δοις τὰ
στεροῦνται, κατατρώγονται ὑπὸ τοῦ

ΤΟ ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟΝ

Καθῆκον τῆς ἀστυνομίας καὶ
ὑγειονομικῆς ὑπηρεσίας τῆς πό-
λεως μας εἴνε νὰ ἐξετάσωσι κα-
τὰ πόσον ἐπιτρέπεται πλέον ἡ
χρησιμοποίησις τοῦ πρὸς Ἀνα-
τολὰς ιερέμενον δευτέρου νεκροτα-
φείου (λημνούδια) τοῦ δόποτον
αἱ ἀναθυμιάσεις καὶ λοιπαὶ
ἀνεπιδύμητοι δομαὶ διασκορπί-
ζονται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου εἰς τὴν
γείτονα συνοικίαν. Οἱ Κάτοικοι
ταύτης ἔχουνται ὑποβάλλει ἐπανει-
λημένως παράπονα καὶ ἐξηγη-
σαν τὴν ἐπεῖθεν μεταφορὰν τοῦ
νεκροταφείου. ‘Ἐλπίζουμεν ὅτι αὐ-
τὴν τὴν φορὰν θὰ εἰσακούσῃ ἡ
δικαία των παράκλησις καὶ θὰ
ληφθῇ τὰ ἐνδεικνυόμενα μέ-
τρα διὰ τὴν προστασίαν τῆς ὑγεί-
ας των.

ΤΑ ΚΟΥΚΟΥΛΙΑ

‘Η προσφερομένη τιμὴ εἴς τὰ
κοινοῦλια, τῶν δποίων ἡ παρα-
γωγὴ εἴνε λίαν μεγάλη ἐν Χαλ-
κιδικῇ τυγχάνει ἀσύμφορος καὶ
δὲν ἴμανοποιεῖ οὐδὲ ἐπ’ ἐλάχι-
στον τοὺς ὄποις τοὺς δποίους
κατέβαλον οἱ γεωργοὶ μας πρὸς
τὸν σκοπὸν τοῦτον. ‘Εμεῖνον δπερ
ἐνδείκνυται ἐν προκειμένῳ εἴνε
ὅπως ἐφ’ δοσον αἱ Ἐταιρεῖαι τη-
ροῦν τοιαύτην στάσιν καὶ τὸ
Κράτος ἀδιαφορεῖ δργανωθεῖν
καὶ ἐνισχυθεῖν καλῶς οἱ Συνε-
ταιρίσμοι ἵνα παρέχωσι κατὰ τὴν
ἐποχὴν ταύτην δάνεια, ηρατῶσι
τὰ κοινοῦλια καὶ πωλῶσι ταῦτα
βραδύτερον εἰς εὐθετωτέρας πε-
ριστάσεις

ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΣΗΜΕΙΩΜΑΤΑ

Η ΧΑΛΚΙΔΙΚΗ

B:

Τοῦ Βορείου μέρους ἡ μὲν δυτι-
κὴ πλευρὰ διηρεῖτο κατὰ τὴν ἀρχαῖ
αν ἐποχὴν εἰς τρία τμήματα. Τὰ
τμήματα Ἀνθεμοῦντος Κροσσαίας
καὶ Βοτικῆς κατὰ τὸν Ἡρόδοτον
καὶ Θουκυδίδην. Τὸ δὲ ὑπόλοιπον
πρὸς ἀντοτολὰς οὐδὲν ἰδιαίτερον
γνωμονίας εἴσεσθαι.

πόθουν νὰ τ’ ἀποκτήσουν διωσδή-
ποτε. Ἐνετῆθεν ὁ διαρκῆς ἀγῶν
πρὸς ἀνάδειξιν τοῦ Ἑγώ μας. Εἰς
τὸν ἀγῶνα τοῦτον ἐπιτυχάνουν φυ-
σικὰ μόνον ὀλίγοι συγίμωσι ὅχι ἡμι-
κώτεροι ἀλλὰ καὶ οἱ ὀλίγοι ἐπιτυχά-
νοντες καὶ τοῖς πολλοῖς ἀποτυχά-
νοντες συναντίζουν τὴν ἀγωνιώδη
πάλην, οἱ μὲν πρὸς διατήρησιν καὶ
ἐπανέξησιν τῶν ἀγαθῶν των, οἱ δὲ
πρὸς ἀπόκτησιν, μέχρι τοῦ τάφου,
δποὶ μαζὶ μὲ τὸ σῶμα τῶν θάπτε-
ται καὶ τὸ δνειρόν τῆς εὐτυχίας,
πισθεῖν τῆς δροίας ματαίως ἐπερχο-
νται καὶ τὸν παραπάνον τοῦ Ομήρου
μηνημονευμένου Κισσέως βασι-
λέως αὐτῆς ἡ δροία βραδύτερον
συνωκήσθη ὑπὸ τοῦ Κασδροῦ.
εἰς τὴν νεόδμητον πόλιν Θεσσαλονίκην
Ανθεμοῦντος Κροσσαίας Α!

‘Ἄς διδάσκωμεν λοιπὸν τὰ παι-
διὰ μίας, δποὶ ἡ εὐτυχία ἔγκειται εἰς
τὴν ἐργασίαν, τὴν προσπάθειαν πρὸς
διαρκῆ τελειοποίησιν των εἰς τὸ ἔρ-
γον, εἰς δ ἔκαστος ἐτάχθη καὶ εἰς
τὴν διὰ τῆς εὐτυχίας των ὀφέλειαν
τῶν διλλογίων.

(Τὸ τέλος εἰς τὸ ἐπόμενον)
ΠΑΡΕΠΙΔΗΜΟΣ

τῆς Μακεδονίας εἰς τόσον μικρὰν
ἐκτασιν περιεῖχε τόσας πολλὰς πό-
λεις ὅσας ἡ Χαλκιδικὴ, περισσότε-
ρας εἰς τὰς τρεῖς μικρὰς Χερσονή-
σιονς ὅλιγωτέρας εἰς τὸ βόρειον μέρος
Ανθεμοῦντος.

Τὸ πρῶτον τμῆμα τῆς δυτικῆς
πλευρᾶς τῆς Χαλκιδικῆς καὶ τὸ πρὸς
Νότον τῆς Θεσσαλονίκης ἐκτενό-
μενον Ὁδος Κισσός (Χορτιάτης)

ἐκελεῖτο ὑπὸ τῶν Ἀρχαίων Ἀνθε-

μοῦντος Ἀμύντας Α! Εἰς τὴν
μερὶν ταύτην περιοχὴν δύο μόνον
πόλεις μνημονεύονται ὑπὸ τῶν ἀρ-
χαίων δ Κισσός καὶ ἡ Ομώνυμος
Ἀνθεμοῦντος.

Κισσός (Χορτιάτης)

‘Ο Κισσός ἐκείτο εἰς τὰς ὑπω-

οεις τοῦ διμωνύμου δροῦς ἐπὶ τῆς
θέσεως Ἰσως τοῦ νῦν χωρίου Χορ-

τιάτου. Ο Κισσός ἡτο πόλις ἀρχαῖ
α ἐκτίσθη ὑπὸ τοῦ παρὰ τοῦ Ομήρου
μηνημονευμένου Κισσέως βασι-
λέως αὐτῆς δροῖα βραδύτερον
συνωκήσθη ὑπὸ τοῦ Κασδροῦ.’

Ανθεμοῦντος Κροσσαίας Α

‘Η Ανθεμοῦντος κείμενη πρὸς Νό-

τον τῆς Κισσοῦ παρὰ τὸ διμώνυ-
μον ποταμὸν μεταξὺ τοῦ χωρίου

Βασιλικὰ καὶ Γαλατίστης μάλλον

τῆς Γαλατίστης (ῶνομάσθη δε Γα-
λατίστη ἐκ τῆς ἐγκαταστάσεως εἰς
αὐτὴν τῶν Γαλατῶν ἐπί Φιλίππου
τοῦ Γ.) Τὴν Ανθεμοῦντα δ Αμύντας
προσήνεγκεν εἰς τὸν ἐξόριστον
Πιπέαν ὡς καταφύγιον δροῖα βραδύτερον
συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

(Φούρκα Χοισ. Χριστίδης

ΜΕΓΑΛΗ ΠΟΛΥΚΛΙΝΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

“Η ΣΩΤΗΡΙΑ,”

Αριθ. Τηλεφώνου 16-59

· Οδός Εγνατίας άριθ. 30 (Στάσις Κολόμβου)

Κατὰ τὸ πρότυπον τῶν μεγάλων πόλεων πρὸς
ἐξυπηρέτησιν τῶν λαϊκῶν τάξεων

Λειτουργία Τμημάτων κατ’ εἰδικότητας

Παθολογικὸν καθ’ ἐκάστην 10-12 π. μ.] Χαριτάνης

Χειρουργικὸν Γυναικολογικὸν] » 11,12-1 π. μ. μ.] Πατανικελάδου

Μαιευτικὸν καὶ Γυναικολογικὸν] » 9-10 π. μ.] Χριστόπουλος

Παιδιατρικὸν » 11,12-1 π. μ. μ.] Κεραμεὺς

Οφθαλμολογικὸν Τρίτη, Πέμπτη, Σάββατον 9-10 π. μ. μ.] Θεοφύλακτος

Ωτορινολαρυγγολογικὸν καθ’ ἐκάστην 10-11 π. μ. μ.] Τσαλιγόπουλος

Νευρολογικὸν καθ’ ἐκάστην 9-10 π. μ. μ.] Δεβλέτογλου

Αφροδίσια Δερματικὰ » 10-12 12 π. μ. μ.] Δερβετηλῆς

Αντινυκολογικὸν » Ποντιάδης

Οδοντιατρικὸν » 4-6 π. μ. μ.] Βλάχος

